

přerušeno do 12. 5. 2016. V době od 20. 12. 2011 do 23. 9. 2012 byl veden na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, kde mu také byla v období od 20. 12. 2011 do 19. 5. 2012 poskytována podpora v nezaměstnanosti. Od 26. 9. 2012 žadatel pracuje jako montážní dělník u společnosti _____ a.s., s tím, že má pracovní poměr sjednán na dobu určitou do 31. 5. 2015 s možností jeho prodloužení. Na adrese trvalého pobytu žije v bytě, jehož vlastníkem je jeho družka, paní _____.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění.

Uvedenou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadateli prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra však takové důvody neshledalo, žadateli splnění výše uvedené zákonné podmínky neprominulo, a proto svým rozhodnutím ze dne 12. 8. 2015 žádost zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel včasný rozklad, ve kterém připouští, že pochybil v úhradách pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“), nicméně se v žádném případě nejednalo o úmyslné jednání a soustavné porušování povinností v této oblasti, a tudíž jeho pochybení nebylo natolik závažné, aby bylo Ministerstvem vnitra v napadeném rozhodnutí konstatováno, že podmínku dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nesplnil. Dle názoru žadatele z dikce výše citovaného ustanovení zákona o státním občanství, především ze slova „plní“ je nutno dovodit, že plnění povinností má být dlouhodobějšího charakteru. Splnění této podmínky je tedy nutno vnímat tak, že žadatel o české státní občanství průběžně po celou dobu svého povoleného trvalého pobytu plní své závazky, což je dle názoru žadatele v jeho případě splněno. K tomu doplňuje, že na území České republiky žije již od roku 1998 s tím, že ke zmíněným nedoplatkům pojistného došlo v letech 2007, 2010 a 2011 a v mezích možností vše řádně napravil a nedoplatky uhradil. Žadatel dále uvádí, že takového pochybení, jakého se dopustil, se běžně a velmi často dopouštějí i občané České republiky a postavení této skutečnosti, jako jediného důvodu, pro který byla jeho žádost zamítnuta, proto vnímá jako nepřiměřené. K tomu dodává, že za své jednání byl již sankcionován Všeobecnou zdravotní pojišťovnou (dále jen „VZP“) uložením povinnosti zaplatit penále, které mu bylo nakonec VZP sníženo. Žadatel je toho názoru, že správní orgán měl při posuzování jeho případu vzít do úvahy jednak

závažnost porušení povinnosti, dobu, kdy k těmto porušením došlo, sankce, které dotyčné zákony samy za to porušení ukládají a skutečnost, zda z hlediska těchto zákonů následky porušení trvají či nikoliv. V uvedené souvislosti žadatel odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 20. 8. 2009, č.j.: 5 As 39/2009-81, ve kterém zejména poukazuje na konstataci, že porušení povinnosti uhradit včas pojistné je dle názoru NSS nepochybně porušením právního předpisu, které však samo o sobě nemusí zakládat nesplnění zmíněné zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky. Toto porušení musí být hodnoceno z hlediska proporcionality a rozhodnutí správního orgánu musí dostatečně přihlídnout k závažnosti případného porušení zvláštního právního předpisu a k okolnostem podstatným pro zhodnocení jeho závažnosti. Žadatel se tak domnívá, že z výše uvedeného vyplývá jeho jednoznačná snaha o plnění všech zákonných povinností, a to včetně veřejných dávek. Žadatel je přesvědčen, že způsob, kterým řešil existenci dluhu u VZP a rovněž tak postup při úhradě nedoplatku vůči Městskému úřadu Česká Lípa (dále jen „MÚ“), je jednoznačným dokladem o snaze plnit veškeré zákonné povinnosti a nesouhlasí proto se závěrem správního orgánu o nutnosti delšího časového období pro jeho další osvědčení se. Žadatel dále zdůrazňuje, že od roku 2004 žije ve společné domácnosti s přítelkyní (družkou) a její nezletilou dcerou, státními občankami České republiky, je ekonomicky soběstačný, zajímá se o českou kulturu a historii, Českou republiku považuje za svůj domov, kde má řadu přátel, a proto ho tato silná vazba vedla k podání žádosti. Žadatel je přesvědčen, že v jeho případě lze konstatovat, že došlo k maximálnímu naplnění obsahových atributů celkové integrace z hlediska rodinného, společenského i pracovního.

Pro výše popsané má žadatel za to, že prvoinstanční správní orgán porušil ustanovení § 3 správního řádu, když řádně nezjistil skutkový stav, ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, když při hodnocení podkladů nepřihlédl ke všemu, co vyšlo během řízení najevo a ani dle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu své rozhodnutí řádně nezdůvodnil.

Vzhledem k výše uvedenému žadatel navrhuje, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 12. 8. 2015 zrušil a vrátil k dalšímu projednání, popř. rozhodl tak, že se žadateli státní občanství České republiky uděluje.

Ve vztahu k podanému rozkladu je třeba doplnit, že Ministerstvo vnitra obdrželo dne 1. 10. 2015 potvrzení ze dne 31. 8. 2015 vystavené MÚ, ve kterém je konstatováno, že žadatel doplatil nedoplatek na pokutě dne 22. 10. 2014 s tím, že nemá k datu vystaveného potvrzení vůči městu Česká Lípa dluhy ani splatné nedoplatky na pokutách a místních poplatcích.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt po

dobu nejméně pěti let, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Krajským úřadem Libereckého kraje prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti bylo nesplnění podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť žadatel neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

Ministr vnitra konstatuje, že z předloženého spisového materiálu je zřejmé, že žadatel svoje povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění neplnil opakovaně a po delší čas, konkrétně v průběhu let 2007, 2010 a 2011 s tím, že v roce 2011 platby pojistného ignoroval téměř zcela, v důsledku čehož dosáhla dlužná částka na pojistném částky 13.159 Kč, kterou žadatel splácel od dubna 2012 a dluh na pojistném plně vyrovnal až 15. 3. 2015, dluh na penále ve výši 3.503 Kč, který byl žadateli VZP v převážné části prominut, doplatil až v lednu 2014, tedy až v průběhu správního řízení o žádosti, jak vyplývá z vyúčtování pojistného VZP ze dne 20. 4. 2015. K námitce žadatele, že v České republice žije již od roku 1998 a své povinnosti neplnil pouze ve výše uvedených letech, ministr vnitra uvádí, že právě v těchto letech byl žadatel samoplátcem pojistného jako osoba bez zdanitelných příjmů a osoba samostatně výdělečně činná, když v ostatním čase za něho pojistné hradil stát či zaměstnavatel, pokud byl žadatelem o azyl, byl zaměstnán, či byl veden na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání.

V souvislosti s námitkou, že porušení povinností stanovených v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nebylo hodnoceno Ministerstvem vnitra z hlediska proporcionality a napadené rozhodnutí dostatečně nepřihlédlo k závažnosti porušení zvláštního právního předpisu a k okolnostem podstatným pro zhodnocení jeho závažnosti (odkaz žadatele na rozsudek NSS ze dne 20. 8. 2009), se ministr vnitra domnívá, že v předmětném případě, kdy měl žadatel nedoplatky na pojistném vždy v době, kdy byl samoplátcem pojistného, viz výše, které zdaleka nedosahovaly bagatelních částek, svědčí tato skutečnost naopak o tom, že Ministerstvo vnitra v rámci správního řízení princip proporcionality plně zohlednilo, když vzalo do úvahy výši a opakování těchto nedoplatků v obdobích, kdy byl žadatel samoplátcem pojistného a relativně krátký časový odstup ke dni podání žádosti, kdy žadatel pochybení v oblasti veřejného zdravotního pojištění napravil.

Ministr vnitra dále poukazuje na skutečnost, že žadatel byl opakovaně projednáván pro dopravní přestupky v letech 2011, 2012 i 2013 a v době probíhajícího správního řízení o žádosti měl vůči MÚ stále aktivní dluh na neuhrazených pokutách v celkové částce 22.500 Kč, který uhradil až v říjnu 2014 – viz výše uvedené potvrzení MÚ ze dne 31. 8. 2015. Posledně popsané dlužné částky pouze ilustrují celkovou nekázeň žadatele při plnění jeho povinností vůči České republice.

K přesvědčení žadatele, že způsob, kterým řešil existenci dluhu u VZP a rovněž tak postup při úhradě nedoplatku vůči MÚ, je jednoznačným dokladem o snaze plnit veškeré zákonné povinnosti, ministr vnitra uvádí, že žadatel zde hovoří

pouze o následku jeho protiprávního chování, za který byl poté ve správních řízeních sankcionován.

K námitce žadatele, že ze strany prvoinstančního správního orgánu došlo k porušení ustanovení § 3, ustanovení § 50 odst. 4 a ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, ministr vnitra uvádí, že ze spisové dokumentace k žádosti naopak vyplynulo, že prvoinstanční správní orgán postupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, vypořádal se se všemi důkazními prostředky, které žadatel v rámci řízení o žádosti doložil a v odůvodnění rozhodnutí uvedl vlastní důvody, proč rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozhodnutí. Ministerstvo vnitra každou žádost o udělení státního občanství České republiky posuzuje individuálně, řádně, spolehlivě a z více hledisek. Ministr vnitra konstatuje, že i v tomto správním řízení Ministerstvo vnitra postupovalo svědomitě a v souladu s právními předpisy. Předloženou žádostí a i dalšími vyjádřeními žadatele, o kterých se zmiňuje v rozkladu, se zabývalo odpovědně, a to v úzké součinnosti s žadatelem jako účastníkem řízení.

Přestože žadatel pochybení na úseku veřejného zdravotního pojištění již napravil a rovněž uhradil pokuty, vystavené mu MÚ za spáchání dopravních přestupků, a z důvodů uvedených v rámci řízení o žádosti (neznalost zvláštních právních předpisů upravující veřejné zdravotní pojištění, ztráta zaměstnání, nedostatek finančních prostředků) požádal o prominutí nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, je ministr vnitra zajedno se závěrem Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí, že v současné době nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na jejichž základě by mohl žadateli prominout nesplnění výše citované zákonné podmínky. Takovým důvodem není neznalost právních předpisů, neboť žadatel se pohybuje na území České republiky již od roku 1998, tj. cca 9 let před povolením trvalého pobytu, což byla dostatečně dlouhá doba, aby se seznámil s právním řádem České republiky, zejména se zvláštními právními předpisy v oblasti veřejného zdravotního pojištění. Za důvod hodný zvláštního zřetele nemůže ministr vnitra považovat ani ztrátu zaměstnání, kdy byl žadatel veden u VZP v době od 1. 2. 2007 do 28. 2. 2007 a od 1. 6. 2011 do 30. 11. 2011, tj. po dobu 7 měsíců, v kategorii osob bez zdanitelných příjmů. V uvedené souvislosti ministr vnitra poukazuje na vyjádření přítelkyně žadatele ze dne 25. 5. 2014, kdy prohlásila, že žije ve společné domácnosti od roku 2004. Součástí spisového materiálu k žádosti je i životopis žadatele, ve kterém uvedl, že jeho přítelkyně pracuje jako učitelka v Základní umělecké škole v Žandově. Ministr vnitra je toho názoru, že úhrada měsíčního pojistného ve výši 1.080 Kč neměla být pro společnou domácnost žadatele ani ve výše uvedeném období problémem, nehledě na to, že žadatel v rámci správního řízení o žádosti rovněž uvedl, že se vždy snažil uživit sám a nežít na něčí úkor. Ministr vnitra nepolemizuje s přesvědčením žadatele vyjádřeném v rozkladu o jeho integraci na území České republiky z hlediska rodinného, společenského i pracovního (dlouhodobý pobyt na území České republiky, přítelkyně, její dcera i řada přátel jsou českými státními občany, ekonomická soběstačnost, apod.), ani to však nejsou důvody hodné zvláštního zřetele, neboť tyto by měly být v příčinném vztahu k nesplnění výše citované zákonné podmínky.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 12. 8. 2015, č.j.: VS-967/835.3/2-2014, kterým byla žádost žadatele zamítnuta. Ministr vnitra je toho názoru, že by měl být žadateli poskytnut ještě určitý prostor k tomu, aby přesvědčil Ministerstvo vnitra, že hodlá v budoucnu plně respektovat právní řád České republiky, a prokázat tak, že se v České republice již plně integroval.

Na základě výše uvedených skutečností ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

